

новъ жертвеникъ, на когото освашеніе то стана съ голѣмъ съборъ отъ народа, и наредиса да са празднѣва денѣа на освашеніе то по всакъ годинъ за вѣченъ споменъ.

§. 162. Ивни знацы на Божіе то предста- тельство камъ Іѣда.

Ближни тѣ народи са смѣтихъ зашо то са скроводи и постави на радъ народа, и вдигнахъ вси противъ Іѣдей тѣ. На тѣхъ изабзи Іѣда Маккавей. И въ този подвигъ Богъ са показа очевидно представель на Іѣда; зашто междѣ тѣхъ, които ратѣвахъ ивихъ са патима мъжи знаменити за кона тѣ си и за храбрость тѣ си. Отъ тѣзи двама взехъ Іѣдъ споредъ си и го пазехъ неповреденъ, а на неприѣтели тѣ хваргахъ стрѣли. И така они смѣтени по оума и обладани ѿ невидимость, оувихъ са до двасти и пать тисащи по число то.

§. 163. Богъ оударн Антіоха.

Антіохъ както са навчи. чи войводи тѣ мѣ са повѣдихъ отъ Маккавей Іѣда, дыхаше ѿ ярость и гнѣвъ и поспѣши вѣгашкомъ на Іѣдеа съ намѣреніе да погуби съвѣмъ града и народа за да си отмѣсти за повѣдъ тѣ колато мѣ стана. Но внезапно болестъ на оутровы тѣ мѣ го овлада отъ Бога пратина, и понеже съ сичко това поспѣши пѣтишествіе то си, падна ташко ѿ колесницъ тѣ си, колато твърдѣ смаза веки волно то мѣ тѣло. И заради това оудове тѣ мѣ изгнихъ, извираха черви изъ тѣхъ и конѣше нетѣрпимо и на войска та и на волныи-а.

§. 164. Смърть Антіохова.

Антіохъ саборенъ ѿ люты тѣ волѣзны доди на концеъ на себе си, и позна дѣто е челоуѣкъ долженъ да оумре, и като докара на оумо си колко то злыни стори на Іѣдей тѣ исповѣда ивно, какъ заради беззаконни тѣ си дѣла са наказ-